

C-147/08. sz. ügy

Jürgen Römer

kontra

Freie und Hansestadt Hamburg

(az Arbeitsgericht Hamburg [Németország]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – Az uniós jog általános elvei – EUMSZ 157. cikk – 2000/78/EK irányelv – Hatály – A »díjazás« fogalma – Kizártságok – Foglalkozási előtakarékosági rendszer a helyi önkormányzat volt munkavállalóinak és túlélő hozzátartozóiknak fizetett kiegészítő öregségi nyugellátás formájában – Ezen ellátás olyan számítási módja, amely előnyben részesíti a házasságban élő kedvezményezetteket a bejegyzett élettársi kapcsolatban élőkkel szemben – Szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés”

N. Jääskinen főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2010. július 15. . . . I - 3594

A Bíróság ítélete (nagytanács), 2011. május 10. I - 3645

Az ítélet összefoglalása

1. *Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78 irányelv – Hatály*
(EUMSZ 157. cikk; 2000/78 tanácsi irányelv, (22) preambulumbekkezdés és 3. cikk, (3) bekezdés)

2. *Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78 irányelv – A szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma*

(2000/78 tanácsi irányelv, 1., 2. és 3. cikk, (1) bekezdés, c) pont)

3. *Szociálpolitika – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – 2000/78 irányelv – A szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma*

(EK 13. cikk; 2000/78 tanácsi irányelv, 2. cikk)

1. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv úgy értelmezendő, hogy sem a 3. cikkének (3) bekezdése, sem a (22) preambulumbekkezdése miatt nem kerülnek ki a tárgyi hatálya alól az olyan, az EUMSZ 157. cikk értelmében vett díjazásnak minősülő kiegészítő nyugellátások, mint amelyeket egy állami munkáltató a nemzeti törvény alapján volt munkavállalóinak, valamint azok túlélő hozzátartozóinak fizet.

értelmezett rendelkezéseivel ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint az élettársi kapcsolatban élő ellátásra jogosult alacsonyabb összegű kiegészítő nyugellátást kap, mint a nem tartósan külön élő házasság ellátásra jogosult, ha

- az érintett tagállamban a házasság különböző nemű személyeknek van fenntartva, és mellette olyan életközösség is létezik, amely az azonos nemű személyek számára van fenntartva, és

(vö. 36. pont és a rendelkező rész 1 pontja)

2. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv 1., 2. cikkének és 3. cikke (1) bekezdése c) pontjának együttesen

- szexuális irányultságon alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés áll fenn amiatt, hogy a nemzeti jogban az említett élettárs az említett nyugellátás tekintetében a házasság személyéhez hasonló jogi és ténybeli helyzetben van. A hasonlóság vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság

hatáskörébe tartozik, amelynek során a házastársaknak, illetve élettársi kapcsolatban élő személyeknek a megfelelő intézmények keretében szabályozott, a szóban forgó ellátás tárgyára és nyújtásának feltételeire tekintettel releváns jogaira és kötelezettségeire kell összpontosítania.

munkavállalóinak kiegészítő öregségi nyugdíjára és özvegyi nyugdíjára vonatkozó nemzeti rendelkezés alapján az élettársi kapcsolatban élő ellátásra jogosult alacsonyabb összegű kiegészítő nyugellátást kap, mint a nem tartósan külön élő házas ellátásra jogosult.

(vö. 52. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

3. Sem az EK 13. cikk, sem a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78 irányelv nem teszi lehetővé egy olyan helyzet uniós jog hatálya alá vonását az ezen irányelv átültetésére meghatározott határidő lejártá előtti időszak tekintetében, amelyben a valamely állami munkáltató

Abban az esetben, ha valamely nemzeti rendelkezés a 2000/78 irányelv 2. cikke értelmében vett hátrányos megkülönböztetésnek minősül, az e rendelkezéssel érintett magánszemély leghamarabb az említett irányelv átültetési határidejének lejártát követően hivatkozhat az egyenlő bánásmódhoz való jogra, anélkül hogy meg kellene várni, hogy az említett rendelkezést a nemzeti jogalkotó összhangba hozza az uniós joggal.

(vö. 61., 64. pont és a rendelkező rész 3. pontja)